

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

151. Aßidue orare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

ram aspexisse graue esse scelus duxit, & nos etiam inuilia imo & nefaria flagitia sæpe videmus.

S I G N V M C L I .

*Cum attentione & seruore spiritus orare
& cum Deo colloqui assidue.*

Christus non solum nocte orabat sed etiã pernoctabat in oratione. Luc. 6. v. 12. etiam prostratus in terram orabat Matth. 26. 39. Mar. 4. v. 35.

2. S. Paulus Apostolus & Silas in carcere media nocte orantes laudabant Deum Act. 16. v. 25.

3. S. Hieronymus in Catalago scriptorum Eccles. scribit S. Iacobum Alphæi Apostolum & Hieros. Epif. flexis genib. pro populo precatum in tantum vt Camelorum duritiem traxisse eius genua crederentur, et inquit, S. Chrysof. ho. in Matth. assiduitate orationis iugique ad pavementum prostratione corporis frontem quoque eius callo obductam, vt nihil fere à Cameli genibus discreparet.

4. Act. 1. & 2. Apostoli erant perseverantes in oratione, & Act. 6. dicebant: Nos orationi & ministerio verbi instantes erimus, orationem conuersioni præmittebant.

5. Act. 3. v. 1. Petrus & Ioannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam.

Pp 5 6. S. BAR-

Virumque genu in modum Camelorum procumbendi assiduitate occaluit.

6. *S. Bartholomaeum* centies in die, & centies nocte flexisse genua, dum preces iteraret. Si sic orarunt qui iam Sp. sancti igne excoceni auro purius renitebant, quid nos faceret?

7. *Quingentos Monachos Paulus* Lybicus rexisse dicitur, & cum gregi prouideret, sui pascendi curam minime rebar. Preces enim ter centum Domino singulis diebus offerebat, & ne de quoties penso quicquam detraheret totidem lapidibus ut post singulas qualque preces cocto in sinum lapide computatisque tandem nibus de constituto numero nil ademissetaret *Cassiod. triper. hist. li. 8. c. 1.*

8. *S. Hieron.* de *S. Pauli* Eremitæ corpore mortuo ait: ingressus speluncam *S. Antonii* genibus complicatis ceruice erecta exiit in altum manibus corpus, exanime, ac post & ipse viuere eum credens pariter co. Postquam vero nulla ut solebat suspirantis audiuit in flebile osculum rueretellexit, quod etiam cadauer *S. Pauli* cui omnia viuunt officioso gestu putatur.

9. *Appollonius* Abbas centenis genuflexibus die noctuq; preces repetisse putatur, in vitis PP.

Trip. hist.
li. 8. c. 1.

10. *Moysen* Abbatem noctem pene totam rando peruigilare solitum ferunt, ac dum recto corpore patentibusque oculis, ne succumberet perstitisse.

11. *Ioannem* Abbatem in superioris Thebai- *Pallad. hist*
 eremo stantem, & orātem sub caue rupis for- *61.*
 tice annos tres perseverasse legimus, nunquam
 recubuisse, ne minus orare quam vellet cog-
 entur, nihil gustans præterquam dominicis dieb.
 Eucharistiæ communionem.

12. *Hisenus* Elpidij Abbatis discipulus in gran *Id. hist. 109.*
 lapideo monumento se occludens, per trien-
 num rectus semper orasse dicitur, neque inte-
 rim aut sedisse, aut iacuisse, aut inde pedem extu-
 lisse.

13. *Antonius* Abbas non nisi submissis genibus
 orans sæpe diem noctemq; peregisse dicitur pre-
 catione perpetua, seu *S. Antonium* sæpe ineunte
 nocte orare ingressum matutina lux in eodem
 religio oppressit, cum etiam quereretur quod
 ea nimis propere aduenisset. Amor Christi & ti-
 mor gehennæ omnem vicerunt difficultatem.

14. Cum *Arsenius* Abbas vespere se in preces *Sur. tom. 1.*
 dedisset, occidentem à tergo solem relinquens *Metaph.*
 sæpenumero facie ad orientem versa immotus
 stetit, donec lucescente iterum de faciem sol af-
 ficeret.

15. *Sylvanum* accepimus post longam preca-
 tionem oculos comprimere solitum, ne ut ale-
 bat, rerum harum infirmarum deformitatem vi-
 deret, qui à supernarum illarum tam admirabili
 spectaculo veniret.

16. *Isaac* Syrus tunc Monachus, post Abbas *Greg. 3.*
 postquam Spoletū Piceni oppidū appulisset pres *Dial.*
 byteros rogavit ut ibidē orādi quādiu vellet copiā
 sibi cōcederēt, nec finerēt interim orāti quenquā
 impe-

impedimento esse. Ea re impetrata dies tres
 tñuos & totidem noctes genibus iniuriam
 uit. Hoc quidam hypocrisis vitio deperit
 processit dementia vt post verborum infirmitatem
 nem etiam colaphum illi incuteret, sed quæ
 parata sunt derisoribus iudicia, repente
 arreptus spiritu vexari cœpit. At Isaac per
 memor iniuriz immemor percussorẽ suum
 catione à supplicio liberauit.

Prou. 14.

17. Cum *Stephanus* Presbyter Constanti
 tum Psalterium singulis noctibus peritege
 more haberet, atque aliquando citius quam
 sueuerat consopitus ipsum semilectum tran
 fer, monitus est à S. Petro Apostolo in somno
 surgeret & cœptum opus perficeret. Dicitur
 nisi finitis precibus locum dare quieti.

Sulpit.

18. *Martinus* Turonensis Episcopus, quæ
 quidem cum quicquam operis manibus, et
 ret linguam ab oratione cohibebat, idem
 obiturus extremum frigescentibus membris
 immotus iacebat, labra tamen mouebantur
 que orare destitit donec lumine subito clar
 fufus reddidit spiritum.

Sur. tom 2.

Manu li. 2.

c. 5.

Pramia ar-

denter orã-

tium S. Do-

minici Tho-

ma Aquin.

S. Bern. S.

Rhemb. &

V. In triu-

pho.

19. *Thomas* Aquinas quoties aut ad legem
 accederet, ad disputationem iniret, aut lecturam
 aliquam diuinæ tractationis assumeret, lecturam
 prius orabat.

20. Cum persecutio Decij indies magis
 uiens depulata esset maxima ex parte gentium
 Dominicum, nec cessaret acrius debacchari
 prianus Episcopus Carthaginensis dabat
 ad Clerum & plebem de promerenda à Deo

pro peccatis, vt lacrymis, ieiuniis, orationib.
 reuocare nitantur, quod à Deo irato peccatis exi-
 gentibus erat inflictum, pluribus admonens, & *Ep. 3.*
 memoriam reuocans solutam vitam ante flac-
 cescendum ac declinatum à recto disciplinæ tra-
 ctate Christianorum. V. Baron. Anno Christi 253.
 Solent prælati Ecclesiæ S. Cypriani exemplo
 tempore persecutionis preces indicere.

21. Solebat dicere nonnunquam B. Pater Ignatius *Biblio sele-*
 noster (inquit Ant. posseuinus) se in difficilio- *Et li. 4. c. 4*
 ribus quibusque negociis ita rem totis viribus
 Deo commendare consueuisse, ac si nulla huma-
 na industria, nulla alicuius cooperatio ad ea con-
 scienda præter Deum ipsum esset necessaria aut
 adhibenda: Cum vero id faceret, tum ita coope-
 rari se solitum ad eadem ad exitum perducenda,
 ac si nihil Deus in illa conferret, nempe cum sci-
 ret Deum imprimis esse cognoscendum auctore
 omnis boni, ac sine quo nihil effici possit: intelli-
 gebat idem quando diuina eius sapientia coope-
 rationem exigit suarum creaturarum, istam coo-
 perationem toto pectore esse ad rem adhibendã.
 Sic ordinarium quarumcunq; rerum ad Dei glo-
 riam spectantium aiebat semper exitum se esse
 consecuturum.

22. *Borromæus* Card. in Ep. ad Andream Bat-
 toreum requirit in Cardinali non mediocre so-
 lum studium orationis, sed familiaritatem cum
 Deo, quæ, inquit, quotidiano & attento orationis ac
 diuinarum rerum meditationis studio nutritur & so-
 luitur. Nec solum hoc aliis præcipiebat, sed mul-
 to magis faciebat ipse. Vix enim abibat dies et si
 in sum-

in summis illis occupationibus, quin tetra-
 quaternas horas, sæpe etiam plures oratio-
 fumeret, quoties etiam noctes integras.
 imo ita tradidere qui eum familiariter
 tam ferme eius vitam, excepto somno,
 breuissimus erat, perpetuam fuisse orationem
 quoniam interagendum, inter eundem
 inter vesendum semper aliquid mente
 bat.

SIGNVM CLII.

*Breues (iaculatorias vocant) precativas
 ipsis actionib. adhibere & inter-
 miscere.*

Boni Clerici subitas & extemporaneas
 ces in suis actionib. adhibent, quia con-
 tationes irruunt, adiuuar hoc ad eas vince-
 subleuat mentem, nec sinit adhærescere
 negociis quæ tractantur. Est etiam conditio
 quoddam actionum vt gratiores sint Deo.
 familiaritatem quandam cum illa maiestate
 que animum ad futuram meditationem
 enim lignum si aridū fuerit facilius & citius
 concipit, ita anima his orationibus calefit
 quem retinet, vt deinde celerius in meditatione
 diuinus exardescat ignis. Moses, ait, S. Gregorius
 tabernaculum intrat & exit, & qui intus in con-
 tionem rapitur, foris infirmantium negociis vt
 tus Dei arcana considerat, foris onera carnalium
 Qui de rebus quoque dubiis semper ad tabernaculum

2. Par. pasto
 c. 5.